

Slovenski dom

Štev. 54

V Ljubljani, v ponedeljek, 8. marca 1943-XXI

Leto VIII.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega to tujeja
Izjava Unione Pubblicità Italiana S. A. Milano

Uredništvo in tiskarna: Kopitarjeva & Ljubljana
Redazione Amministrazione: Kopitarjeva & Ljubljana

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana
ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A. Milano

Azioni locali nel settore meridionale Tunisino

5 «Spitfire» abbattuti

Il Quatiere Generale delle Forze Armate comunica:
Nel settore meridionale Tunisino si sono svolte nella giornata di ieri azioni di carattere locale.

L'aviazione ha validamente concorso, bombardando concentramenti di carri armati postazioni di artiglierie e colonne di automezzi.

Nel corso di combattimenti aerei cinque «Spitfire» sono stati abbattuti e numerosi velivoli venivano distrutti al suolo in un aeroporto avversario. (Stefani)

Krajevni nastopi na južnem delu tunizijskega bojišča

5 «Spitfirejev» zbitih

Italijansko uradno vojno poročilo št. 1016 pravi:

Na južnem odseku tunizijskega bojišča so včeraj bili nastopi krajevnega značaja. Letalstvo jim je krepko pomagalo, ko je bombardiralo zbrana oklepna vozila, topniške postojanke in vrste avtomobilskih vozil. Med letalskimi spopadi je bilo zbitih pet angleških letal vrste «Spitfire» na nekem nasprotnikovem letališču pa so bila številna letala uničena na tleh.

Ducejeva pohvala državni cestni milici

Rim, 8. marca. s. Duce je v navzočnosti ministra za javna dela, predsednika avtonomne družbe za državne ceste, državnega podtajnika, načelnika glavnega stana milice in generalnega ravatelja avtonomne družbe za državne ceste sprejel generala Uga Leonardija, poveljnika Državne cestne milice ter številne visoke funkcionarje cestne milice. General Leonardij je Duceju kratko poročal o delu v l. 1942, ki ga je izvršila Narodna cestna milica za ureditev cestnega prometa in za pomoč pri vojnih operacijah. Na vsem državnem ozemlju je to delo potekalo živahno, kakor je že navada pri tej milici in je bilo posebej posvečeno izpolnjevanje vseh zakonov, ki jih je narekovalo vojno stanje. Na frontah in zasedenih ozemljih je Državna cestna milica pomagala v službah za preskrbo in varnost pri velikih vojaških edinicah. V cestnem prometu in drugih važnih nalogah spremlja in konvoja na prometnih žilah v vojnem področju je cestna milica — zlasti v Rusiji in balkanskih državah — dokazala največje sposobnosti in ves visoki duh prostovoljstva, ki vlada med njenimi legionarji, ki so orelili med drugim tudi 48 odlikovanj za vojaško hrabrost. General Leonardij, ki se je v imenu vseh članov cestne milice zahvalil Duceju, da lahko aktivno sodeluje v največji vojni in da je lahko doživel vse dogodke slavnih ekspedicijskih zborov,

Popoln zlom sovjetskih sil južno od Harkova

3. sovjetska oklepna armada docela uničena — Velik plen topov, oklepnikov in drugih sil — Pri Staraji Rusi in južno od Ladoškega jezera zavrtnjeni sovjetski sunki — V južni Tuniziji uspešen krajeven sunek osnih sil

Hitlerjev glavni stan, 8. marca. Nemško vrhovno poveljstvo je včeraj objavilo tole uradno vojno poročilo:

Ob kubanskem mostišču in ob Miusu, kakor tudi na doneškem bojišču so bili včeraj samo boji krajevnega pomena. S sunki nemških oklepnih edinic so bile sovjetske čete razkrojene na izhodišnih postojankah. Zajetih je bilo več sto ujetnikov in nabranega mnogo plena.

Na odseku južno od Harkova so brzi in napadali oddelki kopne vojske zlomili močan odpor nasprotnika in ga vrgli proti severu. Obkoljeni oddelki sovjetske 5. oklepne armade, ki je obstajala iz delov 12. in 15. oklepne zbra, enega konjeniškega zbra in treh strelskih divizij, so bili uničeni. Stevilo ujetnikov in obseg plena so mogli šele delno ugotoviti. Doslej je bilo naštetih 225 topov, 61 oklepnikov in 1000 drugih vozil. Krvave sovjetske izgube so izredno velike.

Na odseku zahodno od Kurska in na celotnem oklepem odseku so se menjavali močni sovjetski napadi z uspešnimi nemškimi protisunkmi. Dasi je nasprotnik vrgel v boj več novih divizij, se mu nikjer ni posrečilo doseči uspehov. V okviru načrtnih prostornih premikanj je bilo mesto Džack po končani izpraznitvi brez boja prepuščeno nasprotniku. Vsi sovjetski poskusi, da bi motili nemška premikanja pri umiku, so ostali neuspešni.

Na odseku Staraje Ruse je nasprotnik tudi včeraj še vedno znova napadal močne nemške obrambne postojanke, bil pa je s hudimi izgubami oklepnikov in ljudi vržen nazaj.

Južno od Ladoškega jezera je nemškim četam s krajevnimi sunki uspelo zboljšati postojanke, pri čemer je bilo razen številnega plena zajetih tudi več sto ujetnikov.

Na mnogih odsekih vzhodnega bojišča so močni oddelki letalstva s silovitimi napadi podpirali nastope vojske, pri čemer so najbolj uspešno obstreljevali zbirališča nasprotnih sil in sovjetske dovozne zveze.

Na južnem tuniškem bojišču so izvedle nemško-italijanske čete krajeven sunek proti nasprotniku. Ogledniške sile so vdrle daleč na zavezniško ozemlje. Oddelki letal za bližnje poletje so obstreljevali s vidnim uspehom oklepne sile in motorizirane nasprotnikove čete tr napadli tudi zavezniško letalsko oporišče.

Pri napadu na nasprotni ladijski sprevod, o katerem je bilo javljeno že včeraj, je bila hudo poškodovana še druga velika prevozna ladja.

Med obrambo pred nasprotnimi letalskimi napadi na dva kraja ob francoski atlantski obali so bili sestreljeni trije štirimotorni bombniki in dva lovca.

*

Berlin, 8. marca. s. Zaradi velike nevarnosti, ki grozi 38. boljševiški armadi vzdolž severnega odseka ob kubanskem mostišču, je sovjetsko vrhovno poveljstvo to zbralo čedalje več novih sil, kakor poročajo iz berlinskih vojaških krogov.

Te čete so dobile nalogo, naj okrepijo oddelke, ki so prešli v napad ob obali Azovskega morja, in naj potem prodirajo po obalnem ozemlju. Del teh sil, ki so jih v vsej naglici prepravljali semkaj, se je že včeraj pokazal na bojišču, toda nemške sile so jih povsod pogonale v beg.

Da bi preprečile nove boljševiške napade, so nemške oklepne sile pridrle do ruskih postojank vzdolž južne obale Azovskega morja ter razkropile silo 1200 boljševikov, ki so se pripravljali na napad.

Nemška letala pa so znova bombardirala železniške cilje blizu Kupjanska ter uničila mnogo vojnega blaga. Nemški pehotni in napadali oddelki so pri protinapadih južno od Harkova uničili 3. sovjetsko oklepno armado, obkoljeno med Dnecom in Krasnogradom. Potem so se začele razkrojene sile ter po raznih napadnih sunkih proti severu zgradile važno mostišče čez Donec.

Ob bregovih reke je prišlo do hudih bojev, v katerih so nemške čete uničile še devet sovjetskih oklepnikov. Severno in severovzhodno od Orla so nemški oddelki izkoristili oslabele sovjetske napadalne sile, ki so v preteklih dneh imele prav hude izgube, ter prešle v protinapad in izboljšale svoje postojanke.

Knez Piemontski na obisku v glavnem mestu Sardinije

Cagliari, 8. marca. s. 4. marca jutraj je nepričakovano prispel v Cagliari knez Piemontski v spremstvu prefekta, vojaškega poveljnika in zveznega tajnika in odšel na kraje, ki so trpeli ob nedavnem barbarskem nasprotnikovem letalskem napadu. Med zadetimi cilji se nahajajo tudi splošna bolnišnica in več cerkva, ki so bile največje zgodovinske zanimivosti tega sardinskega mesta. Ko je prispel v bolnišnico, je tolažil številne ranjence, pri čemer ga je ljudstvo prisrčno pozdravljalo. Nasprotnikova divjost ni mogla ukrotiti navdušenja tega ljudstva. Visoki knez je nato odšel v Cannosfanadigo in je tudi tamkajšnjemu prebivalstvu nesele tolažilne besede.

Novi japonski poslanik na poti v Rim

Hsinking, 8. marca. s. Novi japonski veleposlanik v Rimu Hidaka je na svoji poti v italijansko prestolnico prispel do Hsinkinga. Tu ga je sprejel italijanski poslanik s člani poslanstva, visoke osebnosti iz mandatarskega zunanega ministrstva in druge oblasti. V izjavi, katero je novi veleposlanik dal dopisniku agencije Stefani, je dejal, da je izredno srečen zavoljo svojega imenovanja, ki mu bo dalo priliko, da bo italijanskemu ljudstvu lahko razlagal razvoj svete vojne proti skupnemu sovražniku. Hidaka je izrekel prepričanje, da bo v Rimu lahko učinkovito sodeloval za čim tesnejše sodelovanje med silami trojne zveze, da bi se tako dosegli skupni zavezniški cilji.

Pogreb mladcev »Hitlerjeve mladine«, padlih pri angleškem napadu na Berlin

Berlin, 8. marca. s. Velika množica ljudstva se je v soboto udeležila pogrebni slovesnosti pri pokopu trupel 6 članov »Hitlerjeve mladine«, prostovoljcev pri pomožni službi, ki so kot najmlajši vojniki padli med izpolnjevanjem dolžnosti ob zastraševalnem napadu angleškega letalstva na nemško prestolnico v noči na prvi marec. Hitler jim je podelil odlikovanje železnega križa Poveljnik vojaškega okrožja je odlikovanje izročil staršem žrtve pri pogrebu navzoči pa so bili tudi zastopniki letalstva, stranke in vlade. Slovesnosti se je udeležilo tudi zastopstvo italijanske liktorske mladine s poslanikom Dinom Alfieriem, ki je na krste mladih žrtve položil v venec. Na čelu zastopnikov oblasti je bil berlinski okrožni vodja minister dr. Göbbels, ki je imel kratek nagovor in v njem poveščeval mlade, padle za domovino.

»Dokazila o nasprotnikovi badastočah«

Rim, 8. marca. s. Včerajšnja »Dokazila o nasprotnikovi badastočah« pravijo:
Radio Tass. Po poročilih iz Italije, je bil storjen atentat na Sandra Bonamicija, enega izmed voditeljev GILa. Bonamicij je bil ranjen pri neki demonstraciji, katero je uprizorila italijanska liktorska mladina. Napadalec se je posrečilo pobegeti.

Kakor poroča londonski dopisnik »New York Timesa«, trdijo v albanskih krogih, da je nedavno prišlo med italijanskimi zasedbenimi četami v Albaniji do odkritih uporov. Italijanski bataljon v Draču je bil razorožen in poslan pod spremstvom v Italijo.

Radio Tass je po poročilu bernskega dopisnika lista »Christian Science Monitor« posnel vest, da se vozijo skozi Švico celi vlaki italijanskih delavcev, ki so bili poslani v Nemčijo na delo. Italijanske delavce prevažajo v tovornih vagonih in pod stražo. Nedavno je 400 italijanskih delavcev poskušalo v Milanu pobegeti iz vlaka. Spremstvo je nanje streljalo s strojnico in jih je bilo več ranjenih.

Vesti 8. marca

Španske čete bodo v kratkem dobile nove uniforme, in sicer iz rumenorjave tkanine. Razen tega bodo imeli vsi vojniki znamenje orla s križem, povrh njega pa krono. Civilna garda pa bo imela liktorski snop, prekrizan z mečem.

S komunističnim rovarjenjem v Južni Afriki se je morala baviti celo zbornica, kateri je bil dan predlog, da izženejo iz dežele vse sovjetske konzule. Notranjemu ministru se je posrečilo doseči, da so zavrnili ta predlog s 53 glasovi proti 36. Opozicija se je izjavila, da bo nadaljevala boj proti sovjetskim zastopnikom. Španske oblasti so prevzele v Tangerju pošne, brzojavne in telefonske posle, ki so bili doslej v francoskih rokah. Pri Francozih je zbudila ta dogodek veliko nevoljo.

V prestolnici Liechtensteinske kneževine je bila v nedeljo poroka kneza Franca Jožefa II. z grofico Gino Vitezkevo.

Gandijev zdravje se stalno zboljšuje. Pije kozje mleko in pomarančni sok ter uživa že tudi drugo hrano.

Vrhovni poveljnik milice pregleduje razne edince

Rieti, 8. marca. s. Sabinsko ljudstvo se je včeraj zbralo okrog svojih legionarjev, da v navzočnosti načelnika glavnega stana milice znova potrdi neomajno vero v zmago. General Galbiati, ki so ga sprejeli poveljniki 9. področja črnih sraj, prefekt, zvezni tajnik in drugi krajevni veljaki, je najprej obiskal sedež 116. legije ter položil lovorjev venec na spomenik padlim, potem pa se je podal na Trg Cesarja Battistija, kjer so bili razvrščeni novi formirani bataljoni črnih sraj in oddelki najmlajših, ki bodo nekoč storili velike stvari.

pili v fašistične legije. Razvrstitev so izpolnjevali oddelki kopenske vojske in letalstva ter skupine GILa in članov fašistovske stranke. Okrog nadzve ponosnih črnih sraj so se zbrala velika množica ljudstva.

General je pregledal oddelke, nato pa je imel na legionarje ognjevit vzpodbuden govor, ki je v njem med drugim dejal: »Naši padli nam zapovedujejo, da se moramo boriti in nam nalagajo sveto dolžnost zmagati. Ostali bomo zvesti tej svoji nalogi.«

General Galbiati je potem odredil pozdrav Kralju in Cesarju ter Duceju. Medtem ko so črne sraje in zbrano množico ljudstva navdušeno vzklikale Duceju, fašistični milici in zmagi, je general Galbiati zapuščal Rieti, namenjen v Città Ducale, da tam obišče šolo »Arnaldo Mussolinie« za navadne vojake in podčastnike narodne gozdne milice. Tam sta ga sprejela poveljnik gozdne milice Renzo Chierici ter poveljnik omenjene šole. Po položiti lovorjeverga venca na žrtvenik Arnalda Mussolinija se je general Galbiati podal v šolsko kapelo, kjer je prisostvoval izročitvi prapora 17. letniku gojenec vojaške šole ter njihovi prisegi. Za botro prapora je bila vdova slavnopadlega fašista Lea Fileri Ballerini. Po pozdravu, ki je veljal poveljniku šole, in po legionskih pesmih, ki so jih z bojnimi ponosom zapele črne sraje, je general Galbiati pregledal oddelke, ki so nato s paradnim rimskim korakom šli mimo njega ter dokazali svojo strnjenoost, svojo zgledno disciplino in svojo visoko stopnjo izšolanosti.

Nato je načelnik glavnega stana fašistične milice odlikoval s srebrno kolajno za vojaške zasluge gojenca Andreattija Flaviana, potem pa izrekel toplo in navdušeno pohvalo gozdnim milicam. Poudaril je svoje veselje, da je imel priliko ugotoviti, kako vojniki gozdne milice verujejo v zmago in kako se pripravljajo za doseg velike ciljeve, ki jih je postavil Duce.

General Galbiati je potem obiskal šolo ter izrazil svoje zadovoljstvo nad popolno urejenostjo in brezhibnim potekom vseh služb.

Zahvala dr. Göbbelsa za zgledno vedenje berlinskega prebivalstva ob zadnjem letalskem napadu

Berlin, 8. marca. s. Propagandni minister dr. Göbbels je kot okrajni komisar za obrambo berlinskega okrožja izdal dnevno zapoved, v kateri izreka svoje živo zadovoljstvo za veličastno vedenje, ki ga je berlinsko prebivalstvo pokazalo ob terorističnem napadu, ki ga je britansko letalstvo uprizorilo na Berlin.

Končno število žrtve pri zadnjem angleškem napadu na Berlin

Berlin, 8. marca. s. Število žrtve, ki jih je povzročil zadnji nasilniški napad angleškega letalstva na nemško prestolnico, je naraslo na 466 mrtvih, ter 377 hudo ranjenih. Tako poročajo berlinski popoldnevnik.

Poljski primer — svarilo tistim, ki dajo na angleške obljube

Budimpešta, 8. marca. s. »Pester Lloyd« po sveča uvodnik nesoglasjem, ki so nastala med Sovjetsko Rusijo in poljsko begunsko vlado v Londonu glede vzhodnih poljskih meja. List predvsem poudarja, da je primer s Poljsko zelo poučen in da bo lahko zelo dragocen za tiste, ki bodo nekoč pisali zgodovino sedanjega življenja na evropski celini.

Omenjeni madžarski časopis se nato bavi z zgodovino odnošajev med Poljsko in Anglijo od leta 1939 do danes ter zlasti podprta preobrat ki je nastopil glede razlage, ki jo je svoj čas London glede poroštev, danih Poljski, poroštev, ki so Poljsko veljala obstoj. Dokler Sovjetska Rusija ni šla v vojno, je bilo odnošaje med Londonom in

begunsko vlado mogoče smatrati za skladne. Ko pa je Sovjetska Rusija začela igrati v okviru zahodnih zaveznikov izredno pomembno vlogo, bodisi v vojaškem kakor tudi v političnem oziru, London nič kaj rad ne govori o jamstvih, ki jih je svoj čas dal Poljski. Zdej v Londonu nihče več ne govori o tem, da je bila angleška vlada označila zasedbo vzhodnega dela Poljske kot »neupravičeno«. Poljski so kljub vsem svojim zaslugam postali v Londonu zelo malo zaželeni gostje. Seveda je to izkoristil tudi Beneš, ki bi rad v njihovo škodo spletel v Moskvi majhno intrigo. Iz vsega tega ni težko sklepati, kakšna je moralna vrednost pogostih obljub, ki jih anglosaksonski državniiki dajejo narodom.

Prikrit in zagrizen boj med Anglijo in Ameriko za angleške kolonije

Hinavska zavijanja angleškega državnega tajnika za kolonije

Lizbona, 8. marca. s. Državni tajnik za kolonije Oliver O'Stanley je v Oxfordu govoril o bodočnosti angleškega kolonialnega cesarstva. Dejal je, da je treba na vprašanje: »Kakšno cesarstvo naj si ustanovimo?« odgovoriti s trojnega gledišča: političnega, gospodarskega in socialnega. Kar zadeva politično bodočnost angleškega cesarstva, je O'Stanley izjavil, da je docela prepričan, da mora kot osnova uprave britanskih kolonij še vnaprej ostati načelo, da jo edini nositelj odgovornosti Anglija. »Lahko pa podpiramo naziranje,« je dodal, »po katerem bi bilo za posamezne kolonije in za ves svet koristno, če bi kolonije upravljale kaka mednarodna ustanova.«

Kar pa zadeva gospodarstvo, je O'Stanley dejal: »Zelimo in pomagali bomo, da bi se kolonije kar moč razvele v njihov lastni blagor in v blagor vsega sveta.«

Ko je nazadnje še omenil socialni razvoj po kolonijah, je rekel, da bi Anglija rada vi-

dela, če bi kolonije razvijale svoje lastne narodne sposobnosti, svojo omiko in svoja izročila.

Potem je še govoril o zanimanju Združenih držav za britansko kolonialno cesarstvo ter izjavil: »Zanimam se bolj za to, kaj o svojem kolonialnem cesarstvu misli Velika Britanija, kakor kaj o njem mislijo Združene države.«

O'Stanleyev govor naj bi bil, in je v resnici tudi bil, odgovor na »lepe nasvete, ki so prišli od onstran atlantskega morja, ter jasno kaže, da se hoče Anglija odločno postaviti po robu ameriškim imperialističnim načrtom.«

Egiptska vlada se je odločila razpisati novo bombno posojilo dveh milijonov egiptskih funtov. S tem denarjem bodo kupili neprodani pridelek bomba in tako olajšali krizo egiptskih pridelovalcev.

Ob šestdesetletnici vladike dr. Gregorija Rožmana

Dr. Gregorij Rožman se je rodil 9. marca 1883. v vasi Dolinčice župnija Smihel pri Pli-berku, kmetu Francu in Tereziji, roj. Glinik. Ljudsko šolo je obiskoval v Smihelu in v Pli-berku, gimnazijo kot gojenec Marijanišča v Celovcu. Po maturi 1. 1904. je vstopil v celovsko bogoslovje, kjer je bil dne 21. julija 1907. posvečen v duhovnika. Novo mašo je pel dne 4. avgusta. Leta 1909. ga je njegov škof dr. Kaln postal na Dunaj v Avgustine. Tam je bil dne 27. junija 1912 prejel čast doktorja bogoslovja. Bil je nato nastavljen za vzgojnega prefekta v Marijanišču. Leta 1913. je postal docent cerkvenega prava na bogoslovnem učilišču v Celovcu, leta 1914. pa redni profesor. Poleg te službe je bil nekaj let tudi duhovni vodja ter podvodja v sementišču. Za Mohorjevo družbo je napisal molitvenik: »Pre-sveta Eucharistija« (1913). Po svetovni vojni je bil kancler prošta Randa v Dobri vasi. L. 1919. je sprejel mesto stolice za cerkveno pravo na ljubljanski bogoslovni fakulteti in pričel predavati dne 7. januarja 1920. Leta 1924. je bil imenovan za izrednega profesorja. Zelo pridno in uspešno je deloval zlasti med mladino in napisal zanj molitvenik: »Besede življenja« (1927). Od leta 1922. je bil predsednik cerkvenega sodišča in od leta 1927. pravi konzistorialni svetnik. V tem položaju ga je zateklo imenovanje za ko-adjutorja škofu Jegliču. Po njegovem odstopu dne 1. avgusta 1930. je prevzel vodstvo ljubljanske škofije.

Prijatelj m'adine

Komaj je prišel naš sedanji nadpastir v Ljubljano, že se ga je mladina oklenila kot svojega najboljšega prijatelja. In če sem g. univ. profesorja srečal na ulici, je vedno hitel, hitel predavati zdaj k tej, zdaj zopet k oni kongregaciji, k temu ali onemu odseku, krožku itd. ali je pa vsaj hitel na razgovore o delu med in za mladino.

Naš škof: Učitelj, duhovnik in pastir

Večer petka v postu. Stolnica je polna. Zastolni napjev križnega pola še ni zamrl v prostoru visoke kupole: pesem trpljenja je začrtala čudovite poteze na obrazih. V očeh se pozna sled trnjeve krone in vse postave so rahlo sklonjene naprej: vsaka oči svoj križ. Univerzitetni profesor je za hip pustil svoje knjige in zdaj nervozno išče prostora med ljudmi. Stare ženske so zasedle klopi in čudovito se sklada njihova zunanost z baročnimi rezbarijami. Moški stoje ob klopih vsi zakopani v bolečino sedanosti in v skrbi bodočnosti. Gospe in matere so se za eno uro utrgale od svojega dela: pa je čas večerje! In mladina! Le kje se je vzela. In toliko! Ali ni zdaj ura, ko so polne gledališke dvorane in kino?

Še enkrat se oglasi pesem: o križu poje, o mrzem grobu — o krvi in trpljenju. Vsem se zgibljejo ustnice, dasi ne pojejo vsi.

Tak je večer petka v postu, ko vse čaka, da pride nekdo in spregovori o pomladi, o soncu — o resnici in lepoti.

Za hip se vse zgane. Škratna obleka se zasedla na prižnici. Škrat! »To je človek, ki sam ne nosi križa, to je človek, ki nam bo odvzel križ in nam ga pomagal nositi.« Toda zmotil si se.

Postava govori, da nosi mnogo večji križ kakor kdor koli in srebrni venec las nam pripoveduje o težkem življenju, ki je polno skrbi in težav. Toda pripravljen je, da poleg svojega sprejme še tuji križ.

Resno odmeva glas po velikim prostoru: saj to je glas moza, ki briše solze ubogi vdovi; glas moza, ki kaže ljudstvu pot za bodoče dni; glas moza, ki svari in opominja in kazen božjo napove, če se ljudstvo ne spremenijo. Toda v vsaki njegovi besedi je ljubezen. Ljubezen do duš, ki so razkrojene po vseh možganih krajih, do duš, ki so postavljene v težke boje in skušnjave, duš, ki so slabotne in omagujejo:

»Zaradi trpljenja smo postali malodušni... Zakaj? Saj vendar trpljenje v nas gradi.«

Tisot oči se hvaležno ozre v visoko postavo, in da ni vse to na svetem kraju, bi se ta hvaležnost izlila v vzklík:

»Naš škof!«

Naš škof? Naš zato, ker je med nami rasel, naš zato, ker za nas dela, naš, ker je postavljen

Kako rad je prihajal med mlade ljudi! Kako rada je prihajala mladina k njegovim predavanjem! Saj smo vedno znova začutili kako je ves naš, kako smo sami postali čisto njegovi.

Gospod univ. profesor je bil vajen katedra, a ko je prišel fantom predavati, se je redno usedel med nas, mi pa krog njega. Kako ognjevit nam je govoril, razlagal in s svojim pogledom ugotavljal, ali smo ga razumeli, smo njegove misli do-umeli, smo se vedno v težavah in dvomih? Da, znal nam je vse, kar smo nosili v sebi, brati iz oči in preden je končal z besedo, smo nosili v sebi jasnine, sklepi za to ali ono delo so bili storjeni, ta ali ona dolžnost nam je ostala sveta. Po predavanju pa smo tako domače in zaupno kramljali: z njim kakor z očetom, mu razkrivali svoje še tako nedozorele misli in sodbje. On nas je poslušal, tehtal, popravljal, bodril, pa tudi resno oštel, če je bilo treba, zlasti nergače in lenuhe je posebno trdo prijel.

Še bolj kot pri eestankih so se mu razkrivale mlade duše med štirimi stenami njegovega stanovanja. To stanovanje nam je bilo kakor svetilnica. Kolikokrat smo hoteli vanj, srečevali še druge tovaršice kongreganiste ob vhodu. A gospod profesor je, četudi še tako zaposlen, nas sprejemal kot do brodošče a smehljajem, ki je govoril o njegovi do-broti in iskreni želji, da bi pomagal. In moral si z odkrito besedo na dan. Tako lahko si mu razodeval svoje načrte in želje, svoje težave in poraze, vse hudo in lepo, kar si nosil v sebi in občutil. Ko si govoril, se je vate zazrl, bral iz oči več kakor so razodevale naše besede. Če si omočnil, ker nisi mogel naprej zaradi zadrege v besedi ali misli, pa je sam nadaljeval povest tvoje duše, da si se čutil, kako te dobro pozna. In kako očelovsko nas je razumeval in, če je bilo treba, kako je bodril, češ: »Fant, ohrani pogum, bodi zvest sebi in svojim dolžnostim, težave so le zato, da jih premagaš, da v boju z njimi preizkusiš svoje mlade moči in Bogu ter sebi dokažeš svojo zvestobo spoznani res-nici, dolžnosti, sklepu, svojim načrtom itd.« Koliko-krat je kdo s sklonjeno glavo počasi korakal tja proti župnišču svetega Petra k njemu, a ko je od-hajal od njega, je bil tako prešerno razpoložen, da bi na oglu župnišča najraje zaukal njemu v za-hvalo za vse, kar mu je težkega vzel in lepega, krepkega dal v kratkem razgovoru.

Prefekt v Marijanišču! Bilo je v zavodu svoje-vrstno življenje, ko je prišel za prefekta gospod dr. Gregorij Rožman; tako svojevrstno je bilo, da je po brezsuspešnih poskusih predurčati ga, sicer tako sposobni vzgojitelj mladine g. prošt Andrej Kalan sklenil za višje razrede zavod vsaj začasno zapreti.

Pač razumljivo, da to ozračje tudi novodošlemu prefektu ni bilo prijazno. Nezaupno in nenaklo-njeno so švigali vanj pogledi mnogih mu izročenih dijakov, ki je prvič prišel med nas, češ kaj pa je tebe treba bilo.

A njegov prvi nastop in nagovor na zbrane di-jake je bil tako miren in vendar tako ognjevit, tako dobrohoten in vendar tako odločen, tako raz-umeval in vendar tako ja-no načeljen, da je v trenutku obvladal vso družbo; ne le obvladal: večino je že pridobil, v nenaklonjenih pa vzbudil toliko spoštovanja, da so upali s svojim obrazom na dan le silno previdno. Prav po svetopisemskem vzgledu o dobrem pastirju se je novi prefekt za-le slednje še posebej zavzel: v svoji dobroti je vse odpuščal, vse razumeval in le eno želel, da bi jih rešil zmot in jih pridobil za pravo, veselo in zdravo mladost. Največ se je zanje z Bogom boril v mo-litvi. A gorje mu kdor bi hotel zastrupljati še ne-zastrupljene. Preveč je bil božji in preveč je ljubil mladino, da bi mogel to mirno prenesti.

Vso skrb je posvetil bišni kongregaciji. Nje-govi govori o nebeskem Očetu in o Mariji so bili nepozabni. Vse na njem: njegova beseda, njegove oči in kretnje, vse je bilo kot živ plamen, ki je siloma vžigal mlade duše. Kongregacija mu je bila kvas, s katerim je hotel prekvasiti zavod. In ga je tudi prekvasil. Hudo nam je bilo, ko nas je zaradi

preobilnega dela zapustil. A takrat v zavodu ni bilo dijaka, ki bi ne bil čisto njegov.

Med kmečkimi in delavskim fanti. V znani strupeno mrzli zimi leta 1929. srečam gospoda univ. profesorja, takrat že izbranega novega škofa, v Mariboru. V razgovoru zvem, da je na poti k Sve-lemu Antonu v Slovenskih gorah, da bo imel du-bovne vaje za fante. Prav rahlo sem izrazil svojo bojazn, da ne bo mogoče priti do tja, ker zaradi silnega mraza, sneženih zametov in velike daljave avtobus skoraj gotovo ne vozi ali pa vsaj ne vozi do tja. Pa me zavrne: fantje so me prosili, obljubil sem jim in prišel bom do njih; kako, tega še ne vem. Kratak odgovor, ki je pa toliko povedal! Ne le, kako je dano besedo držal, ampak tudi, kako je mladino, tudi kmečko in delavsko, rad imel, zanjo skrbel in se žrtvoval v času, ko je vendar imel že v mestu dela preveč. Pa si ga prav tako mogel srečati na Dolenjskem in Gorenjskem vedno na poti predavati ali dajati duhovne vaje na-šim fantom, naši mladini. Bil je apostol slovenske mladine, slovenska mladina je postala njegova.

Kar je mladini bil, to ji je še danes ostal: njen apostol in najboljši prijatelj! Mladina to ve! Kdo se bo torej čutil, če je mladina tudi danes, ko zaradi svojih skrbi ne more me-injo, kot je pri-hajal nekoč, vasa ostala njegova, vsaj v veliki meri. Kdo se bo čutil, da mladina do zadnjega kotička napolni stolno svetilnico, če ve, da ji bo govoril njen škof. Kdo se bo čutil, če skuša mladina biti nje-gova tako, kot je on njen? Kdo se bo čutil, če mla-dina sprejema njegove besede in njegove želje kot sebi dane ukaze?

Dr. H. R.

Počastitev spomina vojvode d'Aosta ob obletnici smrti

Ob prvi obletnici smrti Amadeja Savojskega vojvode d'Aoste so bile prirejene lepe spominke svečanosti. V navzočnosti predstavnikov najvišjih civilnih oblasti so dobile te svečanosti značaj proslav, ki so priklicale v spomin svetel zglej ju-nakega princa, čigar duh je sveta obveznost in simbol neporušljive zgodovinske pravice, ki je ne more streliti nobena sila.

V uršulinski cerkvi je imel danes ob 11 do-poldne vojaški duhovnik Guerriero Silvestri sve-čano cerkveno opravilo, ki so se ga udeležili Ekske. Visoki komisar, zastopnik poveljstva XI. Armadnega zbora general Perni, Zvezni podtajnik Capurso v zastopstvu Zveznega tajnika, zastop-nik ljubljanskega škofa, ljubljanski župan general Rupnik in podžupanom comm. Tranchido, Kvestor Ravelli s podkvestorjem Ferrandjem, general Lu-brano, član komisije za razmejitev italijansko-nemške meje, načelnik štaba XI. Armadnega zbor-a polkovnik Lucini in mnoge druge osebnosti. Svečanosti sta se udeležila tudi hrvaški konzul in zastopnik nemškega konzula.

Pred glavnim oltarjem uršulinske cerkve, ki je bila polna častnikov in vojakov vseh vrst oro-žja ter fašistov in tovarišje iz Zenskega fašija, je

Zavod za italijansko kulturo sporoča

Začenja se vpis v naslednje trimesečne je-zikovne tečaje: za prvi osnovni tečaj je vpi-sovanje v ponedeljek, sredo in petek od 16 - 17, za prvi srednji tečaj v ponedeljek, sredo, petek od 15-16, za drugi srednji tečaj v ponedeljek, sredo in petek od 17-18, za drugi tečaj v po-nedeljek, sredo in petek od 18-19, za tečaj v sami konverzaciji se je treba prijaviti v sredo in petek od 18-19. Vpisnina za ves tečaj znaša 35 lit. Tečaji se bodo začeli 15. marca. Vse druge informacije daje Zavod za italijansko kulturo na Napoleonovem trgu 6-I. v uradnih urah od 8-12 in od 15-18.

na kateri mora biti vsakdo popoln borec, poln ognja in poguma, ki brez bojarni zre v oči vsem nevarnostim. Kdor noče biti borec, do sam od-padel: prva vihra ga bo odnesla s krova.

»Rajši imam deset ljudi, ki bodo z menoj šli v smrt, kakor tisoč, ki me bodo v težavah zapu-stili.« (Govor bogoslovcem leta 1939.)

In prav zaradi te odločnosti gredo danes po poti, ki jim jo kot učitelj kaže, tisoči — četudi je pot že okrvavljena s krvjo mučencev.

Duhovnik

Duhovniška služba je ista, kakor je bila v času apostolov. Takrat so se množice zgrnile okrog apostolov in so rekli Filipu: »Pokaži nam Jezusa!« »Pokaži in daj nam Jezusa, ti, ki si vzel izmed ljudi in postavljen za ljudi v tem, kar se nanaša na Boga« (Hebr 5, 1). »Posreduj nam milosti od Boga ti, ki imaš vso polnost posvečenja!«

In jo posreduje.

Z molitvijo. S sv. Pavlom bi mogel reči: »V sleherni molitvi vedno za vas prosim« (Fil 1, 4). To je molitev očeta, ki prosi božjega blagoslova za svojo družino. Ignacij Antiohijski pravi o škofovi molitvi: »Ako ima namreč molitev dveh toliko moč, koliko bolj molitev škofa.« (Pismo Efežanom.)

Duhovniško službo pa vrši tudi v dušnem pa-stirstvu. Vedno zasleduje tok časa in ureja me-todo delovanja. Zdjaj skliče sinodo (l. 1941), zdjaj znova priporoči pastoralne obiske, zdjaj ustanavlja Katoliško akcijo — zanje postavi svoj ugled, zanje dela, moli in se žrtvuje. In če naleti na gluha uše-sa, prosi; in če ga ne poslušajo, svari in roti.

In ko se pokažejo uspehi in mu je ljudstvo hvaležno, takrat se pokaže v njem pravi duhovnik: »Ne tisti, ki seje, ne tisti, ki žanje, ampak tisti, ki daje rast.« Ves uspeh pripíše Bogu sam pa po-reče: »Nekoristni hlapci smo.«

Pastir

Dobri pastir kliče ovce. »In one poznajo nje-gov glas.«

Ali ni škof lani klical svoje ovčice. Slišali smo njegov glas, poln skrbi za svoje: »Če boste po-božnost prvih petkov prav opravljali, tako da se boste skesano in odkritosrečno spovedovali in sveto obhajilo ponižno in pobožno prejemali, bo pre-velo Srce v vas vžgalo ljubezen do Boga. Potem se ne bojim več za vas in za vaše duše, naj pride nad nas kar hoče, ker vemo, da tistim, ki Boga ljubijo, vse pripomore k dobremu.« (Pastirsko pismo 1942.)

Našemu očetu ob šestdesetletni ci

Prevzvišeni, ob Zili tam
zapela Vam je mati prvo pesem zvonko —
zasadil v Vaš življenjski vrt je prvo rožo
Bog —
za letos je prihranil rožo — pa-jonko.

Let šestdeset — rož šestdeset —
kako krasan ste venec za Boga si zvilij;
še nas krasi, ki ste Pastir nam drag
in ste očelovsko vseskozi nas ljubili.

Od luči svoje olja ste nam dali,
da naše bi svetilke nikdar ne otemnele
od svoje vere našo vero vžgali,
da bi preizkušnje ji moči ne vzele.

Za Vami gremo kot ovce s pastirjem,
četudi skoz tesni in težke čase;
saj vemo, da za nas bo vselej dobro,
dokler nas Vaša blaga roka pase.

Let šestdeset — rož šestdeset —
Kako lep venec, ki ga pasijonka zvija;
na Vašo glavo denemo ga danes mi,
saj ostanete za vselej nam —
slovenski Jeremija.

Mauser Karel.

bil postavljen sarkofag, pokrit s trobojnico in obdan s častno stražo, medtem ko je bilo na dru-gi strani razvrščeno obojeno spremstvo Fašistov s praporom federacije.

Po končani maši je duhovnik spregovoril ne-kaj vzvišenih besed o junaškem voditelju, ki pri-čakuje spokoje povratek zmagovitih armad, po-udarjajoč, da je visoki knez ponesel s seboj v grob ono gotovost, ki spremlja svetlo pot Italije v Evropo.

Ob 1830 je v obsežni dvorani GILL-a tovariš odvetnik Megio Magnarini ob navzočnosti Ekske, Graziolija, gen. Pernija za Ekske, Gambaro, Zvez-nega podtajnika Capursa za odsotnega Zveznega tajnika, župana, hrvaškega konzula, Kvestorja in drugih predstavnikov oblasti poleg številnih čast-nikov in fašistov v kroju po kratkem uvodu Zvez-nega podpoveljnika spregovoril nekaj toplo občur-tenih besed o liku princa vojaka, pionirja in bor-ca, iz čigar življenja je omenjal mnoge junaške podvige tja do zgodovinskih dni v Amba Alagi, ki so zapisani skupno z njegovim imenom z zla-timi črkami v vojni zgodovini domovine.

Svečanost je končala s pozdravom Kralju in Duceju, ki ga je odredil Ekske, Visoki komisar.

Fašistična Befana v Novem mestu

Tiskovni urad Zveze fašijev sporoča:

Dne 3. t. m. je bilo dopoldne v dvorani Kino Krka v Novem mestu razdeljevanje darov, ki ga je vršil ljubljanski železničarski Dopolavoro.

Pri slovesnosti so bili navzočni civilni komisar cons. gen. Manno Ricci, polkovnik Mezzi kot za-stopnik Poveljnika divizije, politični tajnik Fašija, župan, prošt in druge civilne in vojaške oblasti, poleg tega pa inž. Pattavina kot zastopnik želez-ničarskih Dopolavorovcev.

Slovesnost se je izvajala v znamenju toplega navdušenja, ki so ga pokazali mali obdarovanci. Zaključila se je s pozdravom Kralju in Cesarju, Duceju ter Oboroženim Silam.

In spet za prve sobote: »Prve sobote v mesecu — dnevi zadoščevanja brezmadežnemu Srcu Mari-jnemu z zadostnim svetim obhajilom. To je Ma-rijina želja. O — tudi naš narod ima dolžnost za-doščevati.« (Škofijski list 1942, str. 52.)

In ljudstvo se je odzvalo glasu svojega nad-pastirja. To je nezlomljiva duhovna armada ved-no pripravljena na ukaz svojega pastirja.

Ko je vse mencalo: »Treba bi bilo!« »Tudi to bi se moralo na nek način udeležiti!« tedaj je z močno roko odločil: »Takole bodi! In je bilo in vsi so rekli, da je prav. Ne! Niso bili vsi, ki so pritrdili.

Zakaj tudi škof je »znamenje, kateremu se bo nasprotoval« (Lk 2, 34).

Pa tudi nad temi ni obupal. Še enkrat je poprosil:

»Edinost! Ne mislim na edinost v verskih res-nicah, zakramentih in priznanju cerkvenega po-glavarstva. O tej edinosti ni debate med nami, kajti kdor ene ali druge teh točk iz katekizma ne priznava, se je že sam izločil iz cerkvenega ob-čestva.

Učitelj, duhovnik in pastir; naš škof.

Kar je Ignacij Antiohijski zapisal Efežanom, velja tudi nam: »Prosim vas, ljubite svojega ško-fa in mu bodite podobni! Hvalite tudi Njega, ki vas je milostno naredil vredne, da imate takega škofa!«

In danes je šestdeset let, odkar se je rodil na svet.

Šestdesetletnica sredi ljudstva. Pa tudi sredi svežih grobov. Saj res. Za vezilo imamo samo šo-pek, ki smo ga utrgali na teh svetih grobovih. Kakor lavorjev venec ima svojo zgodovino: zgod-bo o trudu in znoju, o borbi — a tudi zgodbo o zmagi. Tudi hvaležnost je na njem.

Hvaležnost škofu za nauke, ki jih je dajal kot učitelj, hvaležnost za molitev, ki je spremljala njihove muke in hvaležnost za moč, ki so jo mu-čenci po birmi prejeli:

»Prevzvišeni. Če bi tisočkrat živeli, nam ne bi bilo nikoli žal, da smo poslušali vaš glas. Padli smo, a naš padec je bila zmaga, naša smrt — življenje. S svojo smrtjo smo obsodili nauk ko-munizma in v svojo smrtjo izpričali, da je nauk za katerega smo padli, resničen. Prevzvišeni! Molite, da bi bila naša smrt seme novih kristjanov.«

Kako poln tolažbe je ta šopek, ki ga ljudstvo za šestdesetletnico prinaša svojemu škofu. P. J.

DRVARSKA MARIJA

TOMAŽIČ JOŽE BERANEK JOŽE

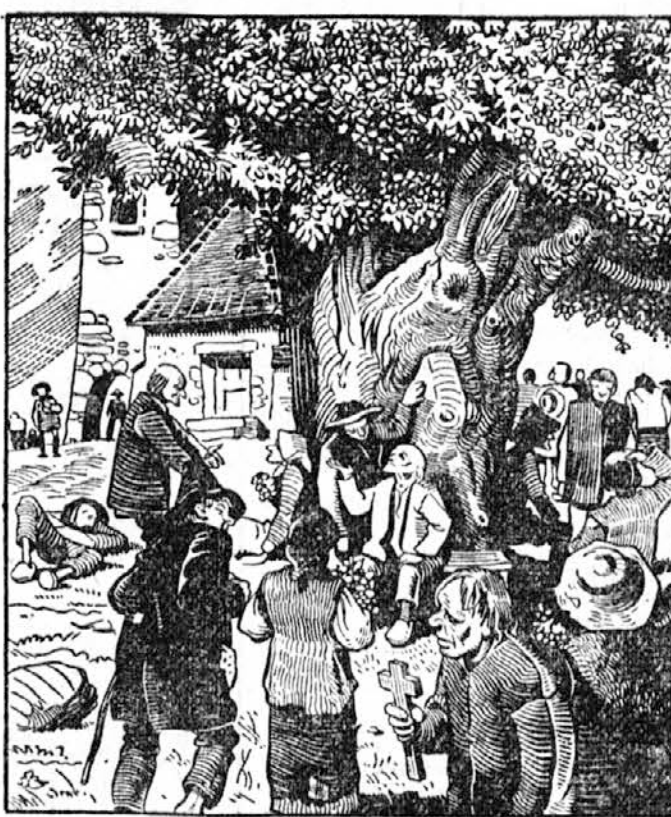

27.

Šele zdaj je hočka graščakinja zaslutila, da ni ona sama nesrečna, saj roma mimo nje tam preko pečin in korenin procesija prosilcev in prosilk. Tako živo je zdaj prvič v svojem življenju videla in občutila tudi nesrečo drugih ljudi, da ji je nesrečni med tolikimi nesrečnimi srce lažje, malo potolaženo.

Zdelo se ji je, da skozi praznični gozd nosijo sama goreča srca kot skrivnostne plamenčke in vsa ta srca si Drvarska Marija nabira v živ rožni venec...

Zdaj je svojo davno željo, vrezano v rdečo skorjo, slisnila na nemirno srce, vstala in za romarsko procesijo nadaljevala božjo pot k Marijini cerkvi, ki se ji je kmalu med drevjem razkrila in v jutranjem soncu zableščala.

28.

Pod kopastim vrhom se je na zeleni planji belila drvarska cerkev; pred njo pa je stala velika lipa, o kateri so drvarji pripovedovali romarjem in božjepotnikom, da je bila vsajena nad velikim zakladom iz samega suhega zlata, ki so ga Pohorci zakopali pred roparskimi Turki; to zlato da je last Drvarke Marije, zato ga ne more in ne sme nihče izkopati.

Pod to starodavno lipo in okrog po cerkveni planjavi so sedeli berači in beračice, postajali drvarji z žagarji in vozniki, pohorski stebelarji in oglarji, planinski kmetje s hlapei in deklami, volarji s kravaricami in ovčarji. Preko Pohorja so prišli drvaski splavarji, z Dravskega polja so prironali Poljanci, vsi s prošnjami v rocih ter z njih srčnimi željami na romarskih prsih zase, za živino, za plodna polja...

Bradeško (Korotan) najboljši od devetih

Hermesov turnir devetorice je končal s pričakovano zmago doslej nepremagljivega ljubljanskega igralca Bradeška, ki ni na vsem turnirju izgubil nobene igre. Njegov naskok dveh točk pred naslednje psaliranimi nam jamči, da je zmago gotovo zaslužil ter si poleg neštevilnih drugih zmagabeleži še to zmago.

Končni vrstni red turnirja je naslednji:

1. Bradeško (Korotan), 8 zmag, 0 porazov, 8 točk
2. Strojnik Roman (Mladika), 6 zmag, 2 poraza, 6 točk
3. Bogataj (Hermes), 5 zmag, 3 porazi, 5 točk
4. 5. in 6. mesto si delijo: Keržič (Mladika), Poženel (Hermes), Recek (Mladika), vsak 4 zmage, 4 poraze, 4 točke
7. Merala (Korotan), 3 zmage, 5 porazov, 3 točke
8. in 9. mesto si delita Strojnik Aleš (Korotan) in Šubert (Hermes), vsak po 1 zmago, 8 porazov, 1 točko.

Posamezni rezultati zadnjih kol turnirja: Keržič — Šubert 21:10, 9:21, 21:19. Šubert je zaigral zelo dobro v drugem setu in je že imel skoraj dobljeno partijo v tretjem setu, pa jo je zaradi nepazljivosti in slabega taktičnega igranja izgubil.

Bradeško — Merala 21:16, 12:21, 21:19. V tej igri se je pokazalo, kako vlada v ljubljanskem športu se vedno zagrizeno klubaštvo, ki ni nikakor na mestu. V tretjem setu je vodil Merala proti Bradeški 18:13, ko se je naenkrat spomnil, da bi njegova zmaga mogla škodovati Bradeški ter je očividno nalašč igro slabo nadaljeval ter pošiljal žoge v mrežo, da je Bradeško omogočil zmago. Občinstvo je protestiralo proti takemu načinu borbe in v bodoče bi bilo potrebno, da se taki primeri v kalu zatro.

Recek — Bogataj 21:19, 21:8. Presenetljiv izid te borbe ni v toliko Reckova zasluga kakor Bogatajeva nepremišljena in popolna brezvoljna igra. V prvem setu je Recek takoj od začetka povedel vodstvo z 12:4. Bogataj se je šele pri tem stanju prebudil in začel z uspešnimi napadi ter je izenačil, tako da je bilo stanje 14:14. Nato je prišel lepo v vodstvo ter namesto, da bi nadaljeval z isto taktiko in zmagal, prepuštil z dvema usodnima, nepremišljenima udarcema zmago Recku. V drugem setu pa je Bo-

gataj igral tako brezvoljno, da je bil le senca igrarja. Svetovali bi Bogataju, da se bolj zbere in začne borbo za igro že takoj pri prvem udarcu.

Poženel — Šubert 21:13, 21:18. Poženel je z lahkoto premagal svojega klubskega tovariša in bil danes bolj pri udarcu kakor zadnji dve nedelji.

Bradeško — Bogataj 21:19, 21:15. Igra je bila na srednji višini, Bradeško je igral precej sigurno, zato pa je Bogataj najlažje žoge virtuosno pošiljal v mrežo in daleč od mize.

Keržič — Merala 22:20, 18:21, 21:19.

Strojnik Roman — Recek 21:14, 24:22. Recek ni nudi dovolj odpora sigurnemu Romanu.

Strojnik Aleš — Šubert 21:19, 21:19. Šubert je v tej igri zamudil sigurno priliko, da bi zmagal. V obeh setih je vodil vsakokrat z razliko šestih točk, pa je nadaljeval igro tako nesmiselno, da je obe igri izgubil.

Bradeško — Strojnik Roman, 21:16, 21:19. Ta igra je predstavljala finale turnirja, ker je šlo Strojniku za biti ali ne biti. Če bi Strojnik zmagal, bi bila potrebna še ena igra, ki bi pri stanju 7 točk za oba pomenila kvalifikacijo za prvo mesto. Tega pa ni bilo treba, ker je Bradeško tokrat zaigral premišljeno in trezno. Igral je srednje močno, Strojnik mu je žoge lepo vračal. Ko pa se mu je ponudila prilika, da mu Strojnik ni mogel žoge dovolj nizko vrniti, mu jo je zabil ter si tako nanizal točko za točko. Ta način borbe bi v bodoče priporočali tudi drugim igrarjem napadalnega sistema, kajti le na ta način je možno uspeti proti igralcem, ki igrajo defenzivno.

Poženel — Strojnik Aleš 21:19, 21:18. Poženel je bil v dobri formi, udarci so mu sedeli ter je precej lahko odpravil svojega nasprotnika.

Poženel — Merala 25:27, 21:15, 21:15. V prvem setu je imel Poženel precejšnjo prednost, ki jo pa ni znal izkoristiti ter je izgubil set z razliko 25:27. To je najvišja številka, ki je bila dosežena na tem turnirju. V drugih dveh setih pa je dobro napadal ter z lahkoto premagal svojega tekmeca.

Kot zadnji par sta nastopila Bogataj in Ker-

žič. Ker sta ob začetku te igre imela vsak po štiri zmage, je bila ta partija odločilne važnosti za tretje mesto. Bogataj je zopet zaigral tako, kot da je mesečen, in je le zaradi slabe Keržičeve igre in neizkoriščenja Bogatajeve slabe igre zmagal z rezultatom 21:19, 19:21, 21:18.

Občinstvo je z velikim zanimanjem sledilo tekmovalju ter v velikem številu obiskalo prireditve. Zamišlel tega tekmovalja je bila dobra, Tekmovanje je doseglo svoj namen. Organizaciji vseh treh nedelj ni oporekali in tudi igralci so bili lepo ločeni od gledalcev. Edina naša želja je, da se igralci nazvamejo športnega duha ter se bore za vsako žogo, za vsako točko, ne glede proti komu igrajo — ali proti svojemu soklubu, ali proti igralcu iz nasprotnega tabora. Kajti le na ta način se bo borba razvila in pokazala prave športnike, v pravi luči in moči. Vsakemu dobremu športniku mora biti namreč jasno, da je bolj junaško in častneje prenesti poraz, ko pa se dičiti z zmago, ki je bila izvojevana tako po »ovinkih« in po milosti svojega tovariša. Časten poraz je enako odličen kot častna zmaga. Želimo, da se slučajni te nedelje ne bodo ponavljali in da bomo prihodnjič videli prave športnike pri delu.

Livorno spet trdno vodi

Včeraj so odigrali 8. revanžno kolo v italijanskem nogometnem prvenstvu. Na sporeta so bila nekatera prav zanimiva srečanja, in tudi tokrat ni ostalo brez presenečenja. Prav za prav nas edino Livorno ni iznenadil. Svojega tekmeca, ki je bil zelo nevaren, je gladko odpravil, si pripisal nadaljnji dve točki in se od nasledovalcev ločil za 4 točke. Ambrosiana je izgubila z njim. — Da se je Livorno ločil za 4 točke ima zaslugo tudi Torino, ki je izgubil tekmo z Milanom v Milanu. — Fiorentina je odpravila Atalanto in se za dve mesti pomaknila proti vrhu. — Veliko tekmo med Genova in Bologna so prvi odločili zase. — Triestinski derby med domačim moštvom in sosednjim iz Venezije je ostal neodločen. Za domačine je to majhen neuspeh. — Tudi Vicenza je izsilila točko od Livornije. — Rimski derby domačih klubov se je končal z zmago Rome. — Drugi torinski klub Juventus je imel srečnejši dan kot sam Torino.

Ljubljana

Koledar

Ponedeljek, 8. sušca: Janez od Boga, spoznavalec; Beata, mučenica; Kvintil, škof, muč. Torek, 9. sušca: Pust; Frančiška Rimska, vdova; Gregor iz Niso, škof.

Obvestila

Nočne častilce presv. Zakramenta vabimo, da se udeležite češčenja v stolnici danes zvečer od 7. do 8. ure.

Nocojšnji IX. simfonični koncert, pod vodstvom Draga M. Sijanca, ima naslednji spored: 1. Strauss: Predigra k operi »Netopir«; 2. Weber: Poziv na ples; 3. Rossini: Tarantela; 4. Dvořák: Slovanski ples št. 8; 5. Ponchielli: Ples ur iz opere »La Gioconda«; 6. Richard Strauss: Valček iz opere »Kavalir z rož«; 7. Bernard: Kolo; 8. Lehar: Zlato in srebro. Valček. Občinstvo prosimo, da zasede par minut pred pol 7. uro svoja mesta v koncertni dvorani, le tako bo mogoče točni začetek ob pol 7. uri in pravčasni konec pred 8. uro.

Slovenski čebelar. Izšla je 3. in 4. številka. V uvodniku se spominja urednik pok. Martina Humka, ki je bil večletni urednik Čebelarja, in zaradi svojih velikih zaslug za razvoj slovenskega čebelarstva častni član Slovenskega čebelarstva društva. Čebelarjev stari dopisnik »Stric Matič« priporoča večjo skrb za racionalno pridobivanje voska iz voščin. S člankom »Naše panjske končnice« je urednik dovršil svojo zanimivo razpravo. K. O. navaja pet praktičnih formul, ki povedo, koliko sladkorja je v raztopini, če raztopi sladkor v določenih razmerjih z vodo. Fr. L. opisuje, kako so čebelarji naši predniki. Med »Drobrjem« najdemo več zanimivih in poučnih drobtin. Čebelarstvo društvo objavlja računske zaključke za leto 1942, urednik pa pregled o opazovalnih postajah.

Na pepelnico, v sredo, 10. t. m., bodo igrali v Drami »Oče naš...« Sedem podob iz življenja, ki razlagajo miselno vsebino Gospodove molitve. Začetek ob 17. Cene so znižane od 15 lir navzdol.

Sladoljev v vlogi princa Sou-Chonga

Včeraj je v naslovni vlogi Leharjeve operete »Dežela smehljaj« nastopil simpatični in »len-tirani« član ljubljanske opere g. Sladoljev. Kljub temu da ni bil njegov nastop napovedan niti z običajno gledališko notičko, vendar je bilo gledališče zasedeno do zadnjega kotička. Šele iz gledališkega lista je bilo razbrati, da bo pel vlogo princa Sou-Chonga g. Sladoljev. Z večerajšnjo njegovo partijo smo dozdaj videli v tej vlogi že skoraj vse tenoriste našega gledališča.

Ne da bi se hoteli natančneje spuščati v ocenjevanje njegove večerajnje naslovne partije, smemo in moramo poudariti le eno: Sladoljev nas je s partijo Sou-Chonga nepričakovano ugodno presenetil. Pel je lepo, prodorno, z občutkom. V tekstem delu je govoril prirodno, neprisiljeno, svojemu podajanju je dal dušo. V njegovo priznanje naj mu bo večkratno odobravanje pri odprti sceni in lepi sopki cvetja, ki jih je dobil za svoje lepo petje. Nekatere naprave je moral tudi ponavljati.

Veseli smo, da je g. Sladoljev v tej zahtevni vlogi tako lepo uspel. Želeli bi, da simpatičnega Sladoljeva še večkrat slišimo v tej partiji in tudi sicer bolj pogosto na gledaliških deskah kot dozdaj.

Tudi ostali so imeli dober dan, tako da je predstava žela popoln uspeh, poslušalci pa deležni lepe predstave.

V gosteh je imel moštvo iz Barija in ga odpravil s petimi koli razlike.

Podrobni večerajšnji rezultati:

- Milano — Milano: Torino 1:0
Firenze — Fiorentina: Atalanta 2:0
Genova — Genova: Bologna 3:1
Livorno — Livorno: Ambrosiana 4:2
Trieste — Triestina: Venezia 1:1
Vicenza — Vicenza: Liguria 1:1
Roma — Roma: Lazio 1:0
Torino — Juventus: Bari 5:0

Red po točkah: Livorno 34, Torino Ambrosiana 30, Juventus 29, Genova 27, Milano 26, Bologna, Fiorentina 24, Lazio, Atalanta 22, Roma 20, Bari 18, Triestina, Liguria 17, Vicenza 15, Venezia 13.

V B razredu si trije dele prvo mesto

Rezultati:

- Novara — Pisa: Novara 1:0
Modena — Modena: Savona 3:1
Ancona — Anconitana: Udinese 3:2
Padova — Palermo: Padova 1:0
Napoli — Napoli: Pro Patria 3:0
Alessandria — Alessandria: Pescara 0:0
Brescia — Brescia: Cremonese 2:1
Spezia — Spezia: Siena 3:0
Roma — Mater: Fanfulla 2:1

Po točkah si slede takole: Spezia, Modena, Pro Patria, 30, Novara, Pisa 29, Brescia 27, Padova 26, Cremonese 24, Fanfulla 23, Anconitana 22, Pescara 20, Udinese, Novara 19, Siena, Alessandria 17, Palermo 16, Savona in Mater 15. — Nekaj tekem v tem razredu še ni odigranih.

Edgar Wallace:

Žabar s krinko

»Cesta je sedaj prazna. V eni uri sva lahko v Horshamu. Kar se mene tiči, sem prepričan, da glas, ki smo ga slišali, ni bil glas gospodične Bennetove. Toda pomislite vendar, da piševa poročila za gospoda zgoraj (to je bil Elkov izraz pa njegove predpostavljene). Ti bi se nemalo čudili, če bi omenil v poročilu, da sem slišal glas gospodične Bennetove, pa se nisem niti malo potrudil, da bi jo poiskal ter poizvedel, če je bila v času radijske oddaje doma.«

»Prav imate«, je dejal Dik zamišljeno. Elk je dejal soferju naj ju odpelje v Horsham.

Danica je že belila nebo na vzhodu, ko sta Elk in Dik drvela po zaspanih horshamskih ulicah in obstala pred Bennetovo hišo. Hiša je bila ko brez življenja. Zavesa se bile spuščene in nikjer ni gorela luč.

Dik se je obotavljal, ko je Elk položil roko na zvonec.

»Jaz ne bi rad budil teh ljudi, mu je priznal. »Stari Bennet bo najbrže

mislil, da mu prinašava slabe vesti o njegovem sinu.«

Toda Benneta ni bilo treba buditi. Nenadoma je namreč nekdo zaklical Elkovo ime, in ko je ta pogledal kdo ga kliče je videl čudnega možakarja gledati skozi okno.

»Kaj za božjo voljo pa vas je privedlo že navse zgodaj semkaj, gospod inspektor? Je dejal s pridruženim glasom, da ne bi zbudil svoje hčerke.

»Nič posebnega,« je dejal Elk tudi na tihem.

»Danes ponoči smo slišali radijsko sporočilo in zdelo se nam je, kakor da bi slišali glas vaše gospodične hčerke.«

»Kaj ste zblazneli?« je dejal.

»Ela Bennetova da ni ma ožeta?«

»Toda saj ne govorim o Eli Bennetovi!«, je dejal Elk. Jaz vendar mislim Lolo Bassanovo.

Po teh besedah je sledil kratek molk.

»No, kaj zares mislite, da je govorila Lolo?« ga je vprašal Dik brez sape.

37

»Seveda je bila Lolo! Morda je bilo to precej dobro posnemanje Elinega glasu, toda vsak posnemovalac glasov vam bo takoj priznal, da ni prav nobena posebno velika umetnost posneti tako mehak alt.«

»Vi nesramni hudobnež, vi!« je dejal Dik in kamen se mu je odvalil od srca.

»Ves čas ste dobro vedeli, da sem mislil, da je govorila Ela Bennetova, pa ste me pustili tavati v temi in obdolževati ubogo dekle!«

Koliko je sedaj ura?« je vprašal Elk hladno.

Bilo je pol štiri.

Elk je hitro zbral rezervno moštvo, ki je bilo na policiji. Deset minut pozneje je že drvel avto policajev proti Caverleyevi hiši. Z zvoncec je Elk priklical nočnega vratarja, ki je takoj spoznal, kdo je pred vrati.

»Ali je spet napad s plinom?« ga je vprašal.

»Prosim vas, da mi izročite seznam hišnih stanovalcev,« je dejal. Elk je poslušal, kako mu je vratar našteval imena strank, njihova zaposlenja in navade.

»Kdo je gospodar te skupine hiš?« ga je vprašal.

»Združene Maitlandске banke. Prav

te dni je Maitland kupil tudi palačo princa Cauxa in — — — — —

»Prosim vas, da se ne trudite, pripovedovati mi rodbinskih zadev, ki me zdaj prav nič ne zanimajo. Kdaj se je vrnila domov gospodična Bassanova?«

»Bila je ves večer doma, od enajste ure dalje.«

»Ali jo je kdo obiskal?«

Mož se je obotavljal z odgovorom. »Gospod Maitland je prišel k njej, vendar pa je kmalu odšel.«

»Nihče drugi?«

»Nihče razen gospoda Maitlanda!«

»Dajte mi vaše ključke-dvojnice.«

Vratar ključev ni hotel takoj izročiti.

»Jaz bom ob službo,« je dejal. »Morda bi bilo bolje, da potrkate in vam bodo oni že sami odprli.«

»Oh, seveda!«, je dejal Elk. »Saj ne mine skoraj dan, da ne bi komu izmed zlikovcev potrkal na ramena ter ga pozval naj mi sledi! Pa vendar bi rad imel vaše ključke!«

Elk ni niti malo dvomil, da bo imela Lolo notranja vrata z zapahom zapahnjena. Domneval je pravilno. Počutil je ter je moral dolgo časa čakati, preden se je pokazala luč za okencem in da se je Lolo pojavila. Bila je oblečena v kimono,

»Kaj pa naj to pomeni, gospod inspektor?« je vprašala. Ni se niti potrudila, da bi naredila začudeno lice.

»To je le prijateljski obisk. Ali smem vstopiti?«

Odpahnila je vrata in Elk je vstopil. Njema sta sledila še Dik Gordon in dva detektiva. Lolo je sicer opazila Dika, a se je delala, ko da ga je spre-gledala.

»Jutri bom videla policijskega šefa. In če mi ne bo dal popolnega zadoščenja, bom objavila vso to zadevo v dnevnikih. Nekaj nezastisljanega je vdrati sredi noči v stanovanje samskega dekleta, ko je sama in brez varstva.«

»Kdaj pa naj bo samsko dekle samo in brez varstva, če ne ponoči, je dejal Elk prijazno.

»Jaz pa bi si le rad malo ogledal vaše ljubko stanovanje, Lolo. Dobili smo namreč sporočilo, da je bilo pri vas vlomljeno. Morda se skriva vlomilec prav za vašo posteljo. Samo misel, v kakšni nevarnosti ste, globoko žali naše viteško dostojanstvo in nas kliče, da vam pomagamo. Vi preiščite jedilnico, Williams! Jaz si bom pa ogledal malo salon. In seveda tudi spalnico!«

»V mojo spalnico pa vendar ne boste vstopili, če imate le trohico omike,« se je upirala Lolo.

Podmornice – plavajoča oskrbovališča, ki dajejo podmorničnemu vojskovanju še dosti večjo veljavo

Iz Berlina poročajo: Vojni dopisnik Herbert Sprang je poslal časopisu »Münchener Neuste Nachrichten« dopis, ki v njem piše naslednje:

Noč in dan poteka delo po nemških ladjedelnicah, ki kar tekmujejo med seboj, kako bi podmornicam, ki se tako zmagovito vojskujejo, dali v bodoče še večje možnosti za doseg njihovih ciljev. V vedno večjem številu so se letos začele pojavljati na Atlantiku prostorne petrolejske podmornice. Nemška vojna mornarica je s svojimi podmornicami-cisternami postavila toliko plavajočih pomorskih oskrbovališč, kakor si jih ne more zgraditi nobena druga država na svetu.

Nove nemške podmornice-cisterne v celoti rešujejo najpomembnejše naloge glede oskrbovanja drugih ladij z vsemi mogočimi potrebščinami. Tako na primer oskrbujejo bojne podmornice z novimi torpedi, če so prejšnja pri napadih na sovražne ladje že porabile. Vozijo pa jim, potem tudi druge potrebščine, predvsem hrano za podmorniške posadke ter bencin, če ga je takšna bojna podmornica že toliko porabila, da ne bi mogla več priti nazaj domov. Tako podmornica-cisterna hiti od podmornice do podmornice kakor kak »plavajoči hotel«, ki išče svoje goste, da bi jim postregel.

Podmornice-cisterne, pravijo, so zelo duhovito zgrajene in so pri njih graditvi računali z vsemi mogočimi nevarnostmi. Tudi tedaj, kadar je morje hudo nemirno, podmornice-cisterne lahko naglo vzdržujejo zvezo z bojnimi podmornicami. S seboj lahko vozijo velike množine

bencina, in ga vseh po cele ure pretakajo sredi oceana na boje podmornice. Če se pri tem zalaganju z dragocenim gorivom prikaže na obzorju kakšen sovražnikov rušilec ali letalo, se obe podmornici naglo spustita v globino in nadaljujeta s pretakanjem bencina, dokler to delo ni povsem opravljeno in gre potem podmornica-cisterna iskat svojega »naslednjega gosta«. Posadki na sovražnikovi ladji ali letalu se niti ne sanja ne, da je v bližini, komaj nekaj metrov pod morsko površino mogočno oporišče za nemške ladje.

Takšne nove podmornice-cisterne lahko omogočijo tudi popravljanje poškodovanih bojnih podmornic kar daleč zunaj na odprtem morju. Z njimi potujejo tudi zdravniki, ki zunaj na morju pregledujejo bolnike in ranjence z bojnih podmornic. Če je njihovo zdravstveno stanje težke jih naglo odpeljejo domov v bolnišnico.

Bojne podmornice potemtakem niso prav nič navezane na kakršno koli oskrbovališče ob morski obali ter lahko po več tednov ostanejo zunaj na bojnem področju, oddaljenem milje in milje od domovine, dokler tudi slednja med njimi ne doseže svojega cilja.

Z iznajdbo podmornic-cistern se vojskovanje s podmornicami na odprtem morju dobilo še dokaj večjo veljavo, kakor jo je imelo doslej, saj bojne podmornice lahko neprimerno dlje zdrže v oddaljenih vodah, kakor pa bi, če bi bile navezane samo na oskrbovališča ob domači obali.

Zatiranje črne borze v Združenih državah

Buenos Aires, 6. marca. S. Brown, upravitelj urada za cene v Združenih državah, je izjavil, da je bil za pobijanje tajnega trgovanja z mesom izdelan poseben program, ki ima te-le točke: 1. Omejena prodaja mesa se bo začela 1. aprila. — 2. Mesnice ne bodo mogle obratovati brez posebnega dovoljenja. — 3. Javnost bo poučena o nevarnosti, ki nastaja iz nakupov na črni borzi. — 4. Neusmiljeno bo oblast nastopila proti kupovalcem na črni borzi.

Nemški dopisnik o strašnih sovjetskih izgubah pri Orlu

Berlin, 8. marca. S. Nek vojni dopisnik je lepo prikazal hude boje, ki so pretekli štiri tedne po mnogih mesecih popolnega miru divjali na odseku pri Orlu. Na bojišču je obležalo več ko 350 uničenih oklepnikov, okrog 40.000 vojakov, od katerih jih je padlo 18.000 samo v bojih med 22. in 28. februarjem. Na tem odseku je zdeževalo več ko 120.000 granat. Sovjeti so z 9 pehotnimi divizijami in 4 oklepni brigadami napadali nemške sile, ki so bile po številu mnogo slabейše. Na zasneženem ozemlju je obležalo strašno število konj in uničenih topov. Do teh peklenjskih bojev je prišlo za nekaj razdejanih hiš. Takšne so strašnote bitke okrog nekaterih naselij, za katere človek izve samo po zemljepisni karti.

Združene države so doslej porabile za vojno 70 milijard dolarjev, od tega odpade 11,5 milijard za izdatke za oboroževanje pred vstopom USA v vojno.

Italijansko nadzorstvo za kreditno gospodarstvo je zaradi štednje odredilo, da se v dobi vojne ne smejo izdajati letna poročila, ki jih bančne delniške družbe pošiljajo delničarjem.

HENRIK SIENKIEWICZ

ROMAN V SLIKAH

271.

Nato se je slika spremeni in zagledal je Nerona in Pompeja, ki je držala v naročju malega Rufija s krvavim čelom, ki mu ga je umival Petronij. Tigelin je sopal pepel na mize, za katerimi je sedela množica dvorjanov pri pojedini. Vinicij sam je ležal poleg Ligije, toda med mizami so hodili levi, katerim je od brad tekla kri. Ligija ga je prosila naj jo odvede, a bil je tako onemogel, da se ni mogel niti premakniti.

Potem se mu je vse zmedlo, da ni ločil ne ljudi, ne podob.

272.

Iz sanj ga je prebudilo vpitje, ki se je glasilo blizu njega. Mel si je oči, da bi bolje videl in je zagledal, kako sta dva tekača razganjala ljudi pred krasno nosilnico. V njej je sedel belo oblečen človek in nekaj bral. Ko se je nosilnica zaradi gneče ustavila, je zapovedal, naj množico razpode. Dvignil je oči iznad zvitka, ki ga je bral, pa jih takoj pobesil, ko so se mu ujele z Vinicijevimi očmi. Bil je Hilon.

Stiflichezza
ZAPRTJE

DIGESTIONI DIFFICILI
IN TEZKA PREBAVA

Tisana
Cisbey

delizioso tè okusni čaj
LASSATIVO - DEPURATIVO - DIGESTIVO
KI MENČA - ČISTI IN POMAGA
PREBAVLJATI

cura intestino, stomaco,
fegato e reni
združi črevesje, želodec,
jetra in obliži

L. 0.60 LA SCATOLA - L. 0.75 LA BUSTA CON 4 DOSI
L. 0.60 ŠKATLA - L. 0.75 ZAVOČEK S 4 DOZAMI

LAB. G. MANZONI & C. MILANO Via Vela 5

Vendita all'asta-Dražbena razprodaja

giovedì 11 Marzo 1943/XXI alle ore 10, presso la Sede dell'Ente confisca beni al rivoltosi. Piazza Napoleone No 7/2 in Lubiana, si venderanno all'asta, sulla base di perizia in lire 19.300—, macchinari e materiale della falegnameria Jevnikar Antonio.

Condizioni vendita visibili presso Ente.

Il Commissario Straordinario
Avv. Luigi Pilo

V četrtek 11. marca 1943/XXI ob 10 se bodo prodajali na dražbi na sedežu urada za zaplenbo premoženja upornikov, Napoleonov trg št. 7/2 v Ljubljani, na podlagi ocenitve Lir 19.300 —, stroji in material mizarja Jevnikar Antona.

Pogoji razprodaje so na vpogled pri uradu.

Izredni komisar
odv. Luigi Pilo

TONE GLAVAN: Zemlja je zadihala

Taki so otroci! Kadar so v šoli, je doma kakor v grobu. Stari oče, ki je zlezel že v sedemdeseto, si mora vendarle priznati, da mu je dolgočasno, kadar ni njihovega živčava. Otroci so pa res blagoslov. Le kaj bi bilo, če bi otrok ne bilo? Kajpak, ne samo, da bi svet izumrl, tudi stari ljudje bi se ne smejali več njihovim otročarijam in norčavostim in nikakor bi ne mogli obupati spominov na svojo mladost, na leta brezskrbnosti in sreče. Saj človek ob otroku znova doživlja mladost, ki je morda še lepša. Matere imajo zmerom dosti opravka. Vstajati morajo zarana, kuhati za družino, napravljati za prašiče, potlej pa se delo kar vrsti. Treba je prati, kar vzame čas za vse dopoldne. Toliko je teh presnetih plen. Tineček se kar naprej podeluje in mati nič ne ve, kaj je z njegovo ritko. Daje mu piti kamilice in tavčeni rož, a otroček je še vedno bolan in ga kar naprej naganja. Ti ubogi revček! Kako se smili skrbni materi! Z Mohorčkom ni imela toliko težav in neprilik... Kajpak! Jeseni je bil rojen, ko je spremenljivo vreme. Jesenske sorte otroci so zmeraj bolehlavi in kilavi. Ti siromakeš, naš Tineček! Spet je treba šivati. Nadej mora strgano zadnjico, da se drugi že kar norčujejo iz njega. V šolo pa še celo ne more. A denarja za nove hlače ni. Sai še za fronke ne bo dosti. Ti preklemani fronki! Nič ne pomaga. Nadej mora ostati na peči, se pokriti s platneno rjuho, in počakati, da dobi hlače iz popravila. In mati ima še toliko in toliko opravkov! Še govoriti ne utegne. Ukazuje kar z očmi. Le zvečer, preden leže, izmenja z možem nekaj prijaznih besed, pa čeprav oni že smrči in je ne more več slišati. Da, da, tako je življenje kmečkih mater! Težko in trdo, a nobena se ne pritožuje nad svojo usodo, ker to besede ne pozna...

Jernejčevega Boštjana pa je sneg prehitel. Marsikaj bi moral še napraviti. Kozolec kaže rebra na strehi. Treba bi ga bilo pokriti na novo. Pod podom gnijejo leseni podstavki, ker jih deževnica vselej zaliva, in tudi ob vodnjaku se steka odvisna voda pod pod. No, pa to bo menda lahko popravil, tudi pozimi, samo mrzlo bo. Sicer pa delo človeka ogreje... Lotil se je kar po vrsti. To je najbolje. Pomagal mu je hlapec Jože, ki se je ponudil še pred Božičem. Brez službe je bil in Boštjan je bil brez premisleka vzel na delo. Kaj pa hoče! Prejšnji mu je popihal neznanu kam, zraven mu je odnesel še čisto nove hlače. No, Bog mu jih požegnaj, če misli, da so kaj boljše, ker so ameriške. Pa je čisto navadno blago... Jože se je skazal za pridnega in nehoče ga je moral Boštjan pohvaliti. Delal je za dva in nikdar ni pohajkoval. Ne, res, kar nič ne more reči. Dober fant je in ni mu žal, da ga je vzel. Ko so bili oporniki popravljani, je Boštjan že mislil na drva. Sevé, Miha se prej še zmenil ni za to. Pozimi napravljati drva pa ni tako lahko. Odmetavati moraš sneg, z golimi rokami tipati za deblom, da ne podžagaš premalo, kar je škoda, in mraz ti sili v premle prste. Dela sta se lotila z vso vnemo, podirala bukve, kakor bi kosila mehko otavo, sekala veje in vozila domov, kjer sta potlej napravljala drva. Stari Jerneje ju je opazoval z veseljem in v krvi je čutil pomlajenje, novo življenje. Boštjan je bil priganjal, naj sedi na zapečku ali leži na peči, da se ne bo prehladil, a stari ni strpel. Hodil je okoli njiju, ju nadzoroval, svetoval in se smehljajal. O, Boštjan zna prijeti, ker ima roke in pamet, je z zadovoljstvom godel. U, ta Miha, nesnaga nesnagasta! Le kako je mogel biti toliko trlepast, da mu je zapisal grunt ter tako napravil Boštjanu stroške, ki bi jih sicer ne bilo treba. Zato pa ne bo sprejel denarja, ki ga je posodil Boštjanu. Ne, na noben način ne. Le kaj bo njemu denar, ko je star, medtem ko bo sinu tako prav prišel. S tem se mu bo vsaj malo oddolžil.

Dela kar ni hotelo biti konca. Po popravilu je vpilo to pa spet ono. Boštjan je delal kakor živina. No, za spomlad hoče imeti vse opravljeno, da bo lahko v redu začel novo delo. Ej, to bo sejal! Hodil bo po razoru masne rdeče zemlje, sevnica ga bo rezala na

roki, a on se še zmenil ne bo, zajel bo polno pest žita in sipal v širokih in vedno manjših zamahih po brazdah. Sejal bo življenje, kruh sebi, ženi in nasledstvu. O, takrat bo gotovo že kaj sledu. Brez dvoma, saj mu bo Minka gotovo ob večerih dejala: »Boštjan, nekaj nosim pod srecem...«

K Minki je zahajal bolj malo. Sprva vsak drugi večer, a nazadnje samo ob sobotah zvečer, da ji je poročal o delu preteklega tedna, in ob nedeljah, da sta se sprehodila po zasneženih poljih. Govorila sta o načrtih, o bližnji bodočnosti.

Neko soboto ji je dejal: »Jutri popoldne prideva z očetom snubit.« Minka je osupnila in ni mogla nobene reči.

»Pa le glej, da naju boš dobro postregla. Očetu šilce žganja, zame je vseeno,« se je pošalil in kar dobro mu je pristojalo. »Bom, bom, nagajivec,« mu je naposled rekla smeje in ga povlekla za uho. »Ti,« je hotela skrivnostno nadaljevati, da je Boštjan nehoče še bolj prislusnil, »kaj pa, če porečem ne. Ej, to so boš obližnil pod nosom! In tvoj oče tudi. Vsa vas se bo cedila od smeha, ha, ha...«

Kajpak, Boštjan besed ni vzel resno, kakor jih tudi ona ni. Nadaljeval pa je v smislu njenega govorjenja:

»Misliš, da je samo ena Minka na svetu, samo ti, Teharjeva, Minka? Teharjeva? O, manjka se Mink in zalih deklet! Le brez skrbi! Bova šla pa drugam snubit. Mene bodo zmeraj marala.« Minka se je smejala in se ga oklenila.

»Lej ga no, tička, kako ti govori! Navsezadnje se mi boš res še skujal. Ta bi bila lepa. Pa čisto tako govoriš, Boštjan,« se je spet pošalila.

Boštjan se je zresnil.

»Minka, kaj dvomiš v mene?«

Ni mu odgovorila, samo s smehom na ustih ga je opazovala.

»Povej, Minka!«

Odkimala je.

»Ne, Boštjan, ne dvomim, niti najmanj.«

»Res ne?«